bit neq; dormiet q: mors illi vltra nō dn̄abit̄ vt dicit̄ Ro
ma. vj. ſ; q: adhuc infinite dictū eſt (qui cuſtodit) diffini
te oſtendit.
5 ¶ Dominus cuſtodit te: dominus ꝓtectio
tua ſuper manum dexteram tuam
¶ (Dn̄s cu. te) ⁊ ē hec ſecūda ps vbi qđ orauit affirmat di
cēs cui ſubeſt poſſe ⁊ ſcire (cuſtodit te) diligentē ſe ifra cu
ſtodit dn̄s oēs diligētes ſe (do. ꝓte. tua) vl' (protegit) alia
lr̄a ſperantē in ſe ſupra ꝓtector ē oīm ſperantiū in ſe (ſup
ma. dex. tuā) .i. pluſq; dextera tua iō dicit. ps̄. Nō in arcu
meo ſpabo ⁊ gladius meꝰ nō ſaluabit me ⁊ alibi niſi dn̄s
cuſtodierit ciuitatē fru. vi. q̄ cuſto. eā ⁊ lȝ dn̄s fecerit dexte
rā ⁊ ſiniſtrā ⁊ totū qđ ſumꝰ nō dicit ſimplr̄ dn̄s protectio
tua vel dn̄s ꝓtectio manꝰ tue ſ; (dn̄s ꝓte. t. ſup ma. dexte
rā t.) vl' (ſup ma. dexte. t.) vt dicit alia lr̄a reuera aliqđ oc
cultū latet h̄ qđ inueſtigandū ē dextera eterna felicitas ſi
niſtra terrena ſubſtātia vtraq; a deo ē ſ; ſiniſtra iferior ad
cōſolationē dextera ſupior ad fruitionē. vn̄ Prouer. iij. lō
gitudo dier̄ in dextera eius ſ; in ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ glo
ria ⁊ Cañ. ij. Leua eius ſub capite meo ⁊ dextera illiꝰ am
plexabit̄ me. ē igit̄ ſenſus (dn̄s eſt p. t. vl' (dn̄s p. te. ſu. m.
d. t.) .i. ita vt poſſit eē ad dexterā .i. in eterna felicitate vl' p
manū dexterā intelligit̄ bona opatio p ſiniſtrā intētio ma
la vl' bona tꝑalia vn̄ Mathei. vj. neſciat ſiniſtra tua quid
fa. dex. t. i. mala intētione. vl' p terrenis bona nō facias po
nendo ibi finem eſt igitur ſenſus (dominus protectio tua
ſuper manū dexterā t.) .i. dn̄s ꝓtegit bonā operationem
tuam ſup te exiſtens vel ſuper meritū tuum vel ſup intel
lectum tuum ⁊ ideo.
¶ Per diē ſol non vret te neq; luna p noctē
6 ¶ (Per diem) ꝓſperitatis (non vret te ſol) .i. eſtus inanis
glorie vl' auaricie vel luxurie qđ tn̄ frequēter fit q: ex ꝓſpe
ritate orit̄ in multis inanis gloria in multis cōcomitatur
auaricia in multis luxuria. Eccli. xliij. tripliciť ſol exurens
mōtes. ſ. p ſuperbiā ſiue inanē gloriā. vn̄ Eſaie. vij. requi
euit ſyria ſup ephrayum. Deut. xxxij. incraſſatus ē dilectꝰ
⁊ recalcitrauit. Itē per auariciā Eccli. iiij. Auarus nō im
plebit̄ pecunia q: quāto plus ſunt pote plꝰ ſitiunt̄ aque.
Itē p luxuriā vtp; in ſalomone Eccli. xlvij. collegiſti qua
ſi auricalcū aurū ⁊ vt plumbū cōpleſti argentū ⁊ inclina
ſti femora tua mulierībꝰ (neq; luna) .i. triſticia vl' deſpera
tio vret te (p noctē) aduerſitatis. Eſaie. xxvij. die ac nocte
ſerua eā multos ledit ⁊ deiecit aduerſitas ſ; multo plures
ꝓſperitas vn̄ ſupra cadēt a latere tuo ſiniſtro. ſ. mille ⁊ de
cē milia a dextris tuis. ideo dicit Greg. cū omis fortuna ti
mēda ſit plus timēda ē ꝓſpera q̄ aduerſa vl' aliter p (ſo
lem) intelligit̄ diuinitas (p diem) ſapiētes p (lunam) xp̄i
humanitas p (noctē) ſimplices ſol lucet in die: luna in no
cte q: xp̄i diuinitas nota vel notificāda ē ſapientibꝰ huma
nitas ſimplicibus. vn̄ ſupra dies diei eructat verbū. i. ſapi
entes ſapiētibus xp̄i diuinitatē ⁊ nox nocti indicat ſcienti
am .i. paruuli paruulis xp̄i humanitatē ⁊ hoc ē quod dicit
apl's. j. Cor. iij. Nō potui vobis loq̄ quaſi ſpūalibꝰ ſ; q̄ſi
carnalibꝰ tanq; paruulis in xp̄o lac vobis potū dedi non
eſcā. Igit̄ a ſole vrit̄. q̄ errat in diuinitate a luna q̄ errat i
hūanitate. ē igit̄ ſenſus p (diē ſol nō vret te) .i. nō errabis
in ſapiētia diuinitatis in qua heretici multi errāt. Gregor.
dn̄ lippientibꝰ oculis claritas ſolis intēdit̄ plerūq; ex cla
ritate generat̄ cecitas. Prouerbio. xxv. ſicut q̄ mel come
dit multū nō ē ei bonū ſic q̄ ꝑſcrutator ē maieſtatis oppri
met̄ a gloria idō dr̄ ſponſe. Cañ. vj. auerte oculos tuos a
me q: ipi me auolare fecerunt (neq; luna p noctē) vret te
ſcȝ .i. nō errabis in ſciētia hūanitatis quare aūt ſol et luna
nō vrunt iuſtū ſubiungit. quia.
¶ Dominus cuſtodit te ab omni malo: cu
7 ſtodiat animam tuam dominus.
¶ (Dn̄s) q̄ omīpotēs ⁊ omīſciens ⁊ benignus eſt (cuſto. te
ab omī malo) augꝰ .i. a ſcandalis in ſole ⁊ luna ⁊ a ꝑſecu
tionibꝰ ne. ſ. noceāt in q̄bus ⁊ ſi ꝑmittat corpꝰ ledi tn̄ (cu
ſto. animā t. dn̄s) q̄ in manu ſua ē Sap. iij. iuſtor̄ anime i
manu dei ſunt ⁊ nō tanget illos tormentum malicie. Pro
uer. ij. cuſtodiet rector̄ ſalutē ⁊ ꝓteget gradiētes ſimplici
ter. Phil. iiij. ⁊ pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum cuſtodiat
corda veſtra ⁊ intelligētias veſtras deinde vir iuſtus ſibi
ipi loquēs orādo cuncta cōcludit. dicēs.
¶ Dominus cuſtodiat introitum tuū ⁊ exi
tum tuum: ex hoc nunc et vſq; in ſeculum. 8
¶ (Dn̄s cuſto. intro. t.) in iuſticia (⁊ exitū tuū) a pctō vl' (i
troitū t.) in vitam (et exitum tuum) a vita vel (introitum
tuum) in tentatiōe vt nō ꝑmittat te tentari ſupra id quod
potes (⁊ exitū tuū) a tentatiōe vt victoriā det ⁊ victorē re
muneret Itē (introitū tuū) in eccleſiā vt tn̄ ꝓpt̄ ipm̄ dn̄m
itroeas nō ꝓpter queſtū (⁊ exitū tuū) .i. reſignationē digni
tatis tue vel beneficij vt tn̄ ex amore dei nō ex cupiditate
fiat q bene ſeruāt illi q̄ ꝑlationes vel bn̄ficia accipiūt nō
ꝑncipaliter ꝓpter deū ſ; potius ꝓpter honores vl' diuitias
vel delicias vl' ꝓpter parētes ſublimādos vel ꝓpter inimi
cos ſuos depmendos de q̄bus dr̄ Mal. j. q̄s ē in vobis q̄
claudat oſtia ⁊ incēdat altare meum gratuito. q. d. nullus
aut rarus. Joh. x. Oēs quotq̄t venerūt fures ſunt ⁊ latro
nes q: nō intrāt p oſtiū xp̄m nec intrant niſi vt furent̄ bo
na pauper̄ ⁊ lȝ dn̄s multa tꝑalia det intrantibꝰ eccleſiam
vt ei ſeruiant nō tamē ei ſeruiūt vn̄. ps̄. dedit illis regiōes
gentiū ⁊ labores populor̄ poſſederūt vt legē eius exq̄rāt
⁊ ipi nihil hor̄ faciūt. vn̄ Eſa. j. Filios enutriui ⁊ exaltaui
ipi aūt ſpreuerūt me iō dr̄ Eccleſiaſti. Intrās i domū do
mini cuſtodi pedē tuū. Joh. x. p me ſi q̄s introierit ſalua
bit̄ ergo q̄ p xp̄m nō intrat damnabit̄ quātū vel q̄diu pe
tat cuſtodiri oſtēdit (ex hoc nūc ⁊ vſq; in ſeculū) .i. conti
nue ⁊ omī tp̄e. Mat. vl. ecce ego vobiſcū ſum omnibꝰ die
bus vſq; ad conſūmationē ſeculi ſicut paſtor cū grege ſi
cut dux cum exercitu ſicut pater cum filijs ſicut magiſter
cum diſcipulis.

Pſalmus. CXXI

Ps̄. cxxj.
1 Letatus ſū in his que dicta ſunt mi
hi. in domum domini ibimus
¶ (Letatus ſum) Tercius gradꝰ h̄ eſt q̄ ſatis elegāter ter
cio loco ponit̄ nā ꝑmus ē exire a malis ſeculi. ſecūdus di
uinū auxiliū implorare ꝯ impedimēta: tercius ē cōfidere
de ꝑuentione in domū dn̄i quo aſcēdit. ⁊ Primum canti
cum fuit gaudiū de exitu a mūdo. Scd̄m fuit de impetra
to diuino auxilio. Terciū eſt gaudiū đ ſpe ꝑueniendi i lo
cū quo aſcendit hec ſunt cantica graduū ⁊ gradus canti
cor̄ q̄bus vir iuſtus aſcendit vſq; ad domū dei ⁊ in tātū
iam ꝑficit aſcendens q dn̄s ipm̄ clamantē exaudiuit In
ꝑmo cantico et factus eſt cuſtos eius ⁊ ꝓtector. In ſecū
do cuſtos quidē in bonis ꝓtector a malis In hoc autem
cantico gaudet de diuino reſponſo q poſſit libere ꝑueni
re quo tendit ſ̄m q dr̄ Job. xxxvj. annūciat de ea amico
ſuo q poſſeſſio eius ſit ⁊ ad eam poſſit aſcendere. Titulꝰ
Canticū graduū vt ſupra. i. exultatio mentis de aſcenſu ſi
ue ꝑfecto ſpūali de quo hic agitur vt ſupra. Intentio mo
net ad aſcenſum ⁊ deſideriū celeſtis ieruſalē vt ſ. Modꝰ
bipartitus eſt. ps̄. Primo dicit ſe gaudere ſup certificatio
ne diuina q ibit in domū dn̄i. Scd̄o aſcēſuros ſecum mo
net ad pacem. ibi rogate que ad pacē ⁊c̄. q: igit̄ iſte aſcen
dens a multis audierat de loco ad quem feſtinat qual' ſit
⁊ q poſſit libere ꝑuenire gaudens ait (letatus ſum i hijs)
id ē ꝓ hijs (q̄ dicta ſunt mihi) a ſpūſancto loquente p in
ſpirationē ⁊ a ꝓphetis ⁊ apoſtolis loquētibus in ſcriptu
ris ſuis q̄ priores viderunt patriam ⁊ alios vt illuc currāt
inuitant. Eſa. ij. Venite aſcendamꝰ ad montē dn̄i ⁊ ad do
mū dei iacob Jere. Recordamini ꝓcul dn̄i ⁊ irl'em ⁊ aſcē
dat ſup cor veſtrum. Judic. xviij. dicūt filij dan poſt redi
tū de exploratione vidimus terrā valde opulentā ⁊ vbe
rem nolite negligē nolite ceſſare eamꝰ ⁊ poſſideamꝰ eā nul
lus erit labor intrabimus ad ſecuros in regionē latiſſimā
tradetq; nobis dominus locū in quo nullius rei eſt penu
ria eor̄ que gignunt̄ in terra. Hebreo. xij. Feſtinemus in
gredi in illam requiem. Joh. ij. Rabi vbi habitas veni ⁊
vide deinde oſtendit qui ſunt illi rumores quos audiuit ⁊
letat̄ dicens (in domum domini ibimus) Augꝰ. duobus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pedibus charitatis itur ad hunc domũ amor nanq̧ qua-
liſcunq̧ ſit vacare nõ põt nã ſi terren⁹ ẽ animã ad terrena
inclinat ſi vero celeſtis ẽ ad celeſtia ſubleuat. Nota ꝙ eſt
multiplex domus. Prima ẽ dom⁹ inferior. Secunda do-
mus exterior. Tercia domus interior. Quarta domus ſu
perior. Domus inferior eſt militãs eccleſia que adhuc in
mundo militat ⁊ laborat de qua Joh.ij. Domus mea do
mus orationis vocabitur ⁊c. ⁊ in pſ. Domũ tuam domine
decet ſanctitudo. Domus exterior eſt ſacra ſcriptura de
qua dicitur in pſ. In domo domini ambulauimus cum cõ
ſenſu. Interior eſt conſcientia de qua dicitur in pſ. Peram
bulabam in innocentia cordis mei in medio domus mee
Domus ſuperior eſt triũphans eccleſia de qua dicitur Jo
hannis.xiiij. In domo patris mei mã.mul.ſunt. In pma
domo generatur ⁊ naſcitur vir iuſtus. In ſecunda nutri-
tur ⁊ eruditur. In tercia quieſcit ⁊ dormit ⁊ etiam veſtitur
⁊ ornatur. In quarta gaudet ⁊ letatur. Et ideo quia ani-
ma ad gaudium creata eſt ad hanc domum feſtinat gau-
dens Primo ꝓpter exilij terminationẽ de cuius ꝓlonga
tione ſupra gemẽdo dixit heu mihi quia incolatus me⁹ ꝓ
longa.ẽ. Exilium autẽ iuſtorũ eſt mũdus iſte de quo egre-
diens vir iuſtus letatur ⁊ implebitur in eo qḋ dictum ẽ ſu-
pra in exitu iſrael de egypto do.ia.de pplo bar. Facta eſt
iudea ſan.eius.ꝑ iſrael contemplatiui ꝑ domũ iacob acti-
ui per egyptum mundus per populũ barbarũ mundani
intelliguntur iudea vero glorificatio interp̃tatur qua iuſti
laudant ⁊ glorificant quoniam de periculis mũdi exierũt
vnde Deut.xxxiij. Letare zabulon in exitu tuo. Secũdo
de vinculorũ ruptione que ſunt peccata ⁊ mundane ſolli-
citudines quibus in mundo vir iuſtus ligatus tenebatur et
ideo cum exit de mũdo letatur ita anima noſtra ſicut paſ
ſer erepta ẽ de laque venantiũ laqueus cõtritus ẽ ⁊ nos li
berati ſumus. ⁊ iterũ dirupiſti dñe vincula mea ⁊ idõ tibi
ſacri.ho.lau.⁊c. Tercio de machinamẽtorũ hoſtiũ euacu-
atione. Nã dum in hoc mũdo viuit iuſtus multa ↄtra eũ
machinantur demones cõſilia dãnationis vñ.pſ. ſup popu
lũ tuũ malignauerũt conſiliũ ⁊ quia hec euadit q̃ aſcendit
ad patriã ideo gaudet. Eſai.xj. nõ nocebũt neq̧ occident
in vniuerſo monte ſancto meo q: repleta eſt terra ſciẽtia
domini. Itẽ Eſa.xxxv. nõ erit ibi leo ⁊ mala beſtia non aſ-
cendet ꝑ eam nec inuenietur ibi. Quarto q: ad ꝓpriam he-
reditatẽ redit Leuiti.xxv. Reuertetur hõ ad poſſeſſionẽ ſuã
⁊ vnuſq̧ſq̧ ad familiã priſtinã q: annus iubileus ẽ. Quin-
to q: domus ad quã vadit caret omĩ malo. Eſa.xxv. p̃ci-
pitabit dñs in monte iſto faciẽ vinculi colligati ſuper oẽs
populos.i.fomitẽ ⁊ telã quã orditus ẽ ſup vniuerſas na-
tiones.i.miſeriã p̃cipitabit in ſempiternũ ⁊ auferet domi
nus oẽm lacrimã ab omĩ facie ⁊ obprobriũ popli ſui aufe
ret de vniuerſa terra. Sexto q: illa dom⁹ abũdat omĩ bo-
no. Eſa.ij. ſedebit ppls meus in pulcritudine pacis in ta-
bernaculis fiducie in requie opulẽta. Itẽ Eſa.lj. Gaudiũ
⁊ leticia inuenietur in ea gratiarũ actio ⁊ vox laudis de vtro
q̧ dicitur Romano.viij. ipa creatura.i.hõ liberabitur a ſerui
tute corruptionis in libertatẽ glorie filiorũ dei. Dicit ergo
vir iuſtus (letatus ſum) in via aſcenſionis (in hijs q̃ dicta
ſunt mihi) a ſpũſancto q̃ hoc teſtificatur in cordibus iuſto-
rum vnde Gal.iiij. miſit deus ſpiritũ filij ſui in corda no
ſtra clamantẽ.i.clamare nos facientem abba pater. Roma
norũ.v. ipe ſpũs reddit teſtimoniũ ſpiritui noſtro ꝙ ſum⁹
filij dei ⁊ heredes. hoc autem teſtificatur ſpũſanctus quin
q̧ modis quãdo penitẽtia dulcis eſt homini Deut.xxxij.
Inundationes maris quaſi lac ſuggent. Prouerbi.xxvij
Anima ſaturata calcabit fauũ anima eſuriens etiã amarũ
ꝓ dulci ſumet. Secundo qñ hõ abominatur ⁊ fugit q̃cquid
credit deo diſplicere. pſ. a mandatis tuis intellexi ꝓpterea
odiui oẽm viam iniqui. Tercio quando dolet vehemẽter
de malis que fiunt ab alijs. pſ. exitus aquarũ deduxerunt
oculi mei q: nõ cuſtodierint legem t. ⁊ iterũ tabeſcere me
fecit zelus meus ⁊ obliti ſunt verba t. inimici mei. Quarto
quãdo dolet de malo qḋ fit bonis. iij. Reg.xix. zelo zelat⁹
ſum ꝓ dño deo exercituum altaria tua dñe deſtruxerunt
Quinto quando dolet ꝙ nõ poteſt plus boni ꝓ dño face
re. pſ. quis dabit mihi pennas ſicut colũbe ſequitur (in do-
mũ dñi ibimus) quidã ꝑ viam innocẽtie vt innocẽtes alij
ꝑ viã penitentie vt penitẽtes de pmo dr̃. in pſ. Nõ priua-
bit eos bonis q̃ ambulant in innocẽtia beatus Bern. Ne-
q̧ eos dñe qui ambulant in penitẽtia. De ſecũdis dicitur
Math.vij. arta eſt via que ducit ad vitam ⁊ pauci inueni
unt eam. Dicit enĩ Ambroſius. ꝙ plures ſunt qui innocẽ
tiã ſeruauerũt q̧ qui penitentiã veram fecerũt. De vtriſ-
q̧ dicitur in pſ. trãſiuimus ꝑ ignẽ penitẽtie vel martyrij et
aquã baptiſmi ⁊ induxiſti nos in refrigerium. ſequitur.

N Multiplex domus.

R Cur aia iuſtorũ gaudẽs feſtinat ad domũ ſuperne patrie pp multa.

S Qualiter ſpũs ſanct⁹ teſtificatur q̧nq̧ modis i cordib⁹ iuſtorũ ꝙ ſint filij dei.

Stantes erant pedes noſtri: in atriis tuis hieruſalem

Stantes erãt ⁊c.) poſſet queri vbi eras quãdo illa audi
ſti vñ ſic letaris quaſi ſecurus de ꝑuentione in domũ dñi
⁊ quaſi elatus gaudio. ſupra loquẽs ad ipam domum vel
ad illos q̃ in ea ſunt reſpõdet dicẽs (ſtantes erant pedes
nr̃i) quãdo illa dicta ſunt mihi (in atrijs tuis irl'em) .i. in
introitũ portarũ tuarũ ꝑ hec exprimitur affectus ⁊ deſideri
um iuſti tendẽtis ad patriã. Nam qui feſtinat ad aliquẽ
locum ita cogitat quaſi iam ſit ibi ⁊ reuera iam ẽ ibi mẽte
lz nõ corpe ⁊ per hoc datur alijs cõſolatio ſicut qñ multi
vadũt ad ſanctũ Jacobũ qui fortior ẽ inter illos ↄſolans
alios dicit ecce nos ſumus hic nihil ẽ vſq̧ illuc. Ita dicit
iuſtus h' loquẽs (ſtantes erãt pedes nr̃i).i. affectus ⁊ cogi
tationes (in atrijs tuis) .i. i penetralib⁹ tuis (irl'em) nõ q̃
occidit ꝓphetas ⁊ lapidat eos q̃ ad eã miſſi ſunt Mathe.
xxiij. ſ; que ſurſum ẽ libera que ẽ mater nr̃a. Gal.iiij. et dr̃
(ſtãtes) q: nihil trãſit vel cadit ibi. vel atria irl'em celeſtis
ſunt diuerſi ſtatus in eccl'ia militante vel tribulatiões qui
bus itur in celũ. Act.xiiij. per multas ⁊c. ⁊ ſm hoc in ver-
bo ſtandi notantur quinq̧ que debẽt eſſe in viro iuſto. Pri
mũ ẽ erectio ad ſuperna. Col.iij. Si cõſurrexiſtis cũ xp̃o
que ſurſum ſunt querite. Scd'm eſt p̃paratio ad pugnam
Job.vij. Militia eſt vita hominis ſup terrã. Terciũ eſt
voluntas ſeruiendi ⁊ iuuãdi alios: vnde Stephan⁹ vidit
ieſum ſtantem. Act.vij. Quartũ ẽ conſtantia mentis itre-
pide. pſ. Mane aſtabo tibi ⁊c. Quintũ ẽ deſideriũ ſeu vo-
lũtas vlterius ꝓcedendi q: de iſtis ꝓcedet in iſtam irl'em
Ezec.iij. Fili hominis ſta ſup pedes tuos. De iſtis atrijs
dicitur ſupra introite portas eius in confeſſione atria ei⁹ in
ymnis cõfitemini illi. Itẽ cõcupiuit anima mea deſidera-
re in atria dñi deinde oñdit q̃lis ſit illa irl'm ad quã tã le-
tanter feſtinat dicens.

Hieruſalem que edificatur vt ciuitas cuius participatio eius in idipſum.

Irl'm q̃ edi.) nõ ſaxorũ molib⁹ ſ; de viuis lapidib⁹. j. pe.
ij. ⁊ vos coedificamini tanq̧ lapides viui domos ſpũales
Eſa.liiij. Sternam ꝑ ordinem lapides tuos ⁊ fundabo te
in ſaphiris (vt ciuitas) .i. ad ſimilitudinem ciuitatis q̃ ha
bet diuerſos vicos.i. diuerſas mãſiones. Joh.xiiij. In do
mo patris mei man.mul.ſunt. Item vnã legem.ſ. charita
tem vel vnitatẽ vñ pſ. lex tua veritas vel regem xp̃m Eſa.
xxxiij. regẽ in decore ſuo videbũt vel fontẽ beatã virginẽ
Canti.iiij. Fons ortorũ ⁊c. Itẽ.xij. portas.ſ.xij. apl'os. apo
cal.xxj.xij. porte.xij. margarite ſunt per ſingulas ⁊ ſingule
porte erant ex ſingulis margaritis. Item murum xp̃m.ſ.
Eſai.xxvj. Saluator in ea ponetur murus ⁊ antemurale
murus ſm diuinitatem antemurale ſm humanitatẽ. Za
cha.ij. Ego murus in circuitu. Itẽ ciues.ſ. ſanctos. Ephe.
ij. Jam nõ eſtis hoſpites ⁊ aduene ſed eſtis ciues ſancto-
rũ (cuius participatio in idipm) .i. cui⁹ bonũ cõmuniter
ab omnibus ⁊ ſingulis totaliter ⁊ immutabiliter partici-
patur qḋ de nulla ciuitate corpali poteſt vere dici. nec po
tuit expreſſius dicere ſtabilitatem ⁊ continuitatem ⁊ com
munitatem ciuitatis illius ibi enim bonũ ſingulorum vnũ
erit ⁊ idipſum omniũ nec modo hoc modo illud ſed ſem-
per in idipm. vnde Jaco.j. apud quem nõ ẽ tranſmutatõ
nec viciſ. obum. Act.iiij. multitudinis credentiũ erat cor
vnũ ⁊ aia vna multo forti⁹ multitudis videtiũ erit cor vnũ
⁊ aia deinde q̃ſi q̃s q̃ſiuiſſet quõ ſciuit ꝙ ituri ſunt (in do
mũ dñi) reſpondet.

T Quinq̧ q̃ debẽt eſſe in viro iuſto.

B

V Irl'm ſuperna ciuitati aſſimilatur

4 ¶ Illuc enim aſcenderũt tribus tribus do-
mini teſtimonium iſrael ad confitendũ no
mini domini.

¶ Illuc eĩ aſcẽ.) iã in dei ꝑſciẽtia tandẽ in rei exiſtentia vl̕
iam ſpe.tandẽ re.vel cũ dño aſcẽdente (trib⁹) nõ omẽs ſꝫ
(tribus dñi) ſꝫ q̃ ſunt hee determinat (teſtimoniũ iſrl̕) in
q̃bus ẽ teſtimoniũ dñi quo cognoſcet̃ ꝙ ſunt iſrl̕ ſm veri-
tatẽ qꝺ nũc non põt fieri quia palee mixte ſunt granis ⁊
q̃nq̃ꝫ qꝺ ẽ palea putat̃ granũ ⁊ ecõuerſo ſꝫ cũ area dñi fu
erit ventilata.tunc grana a paleis diſtincte cognoſcentur
j. Ioh.iij. Chariſſimi filij dei ſum⁹ ſꝫ nõdum appet quid
erimus ſcimus aũt q̃ñ cũ apparuerit ſiles ei erim⁹ vel (il
luc aſcenderũt trib⁹ tribus dñi) .i.innocẽtes ⁊ penitentes
terciã partẽ.ſ.in pctõ manẽtes traxit draco cauda ſua i in
fernũ.vt dr̃ Apoc.xij.vel (tri.tri.dñi) .i.angeli ⁊ ſancti q̃
cũ dño aſcenderũt. Miche.ij.aſcẽdit pandẽs iter añ eos
diuident ⁊ tranſibũt ꝑ portam ⁊ egredient̃ ꝑ eam ⁊ tran-
ſibit rex eoꝝ corã eis ⁊ dñs in capite omniũ Eſai.lxiij. q̃s
ẽ iſte q̃ venit de edom in multitudine virtutis ſue. Gene.
xxxj.in baculo meo trãſiui iordanẽ iſtũ ⁊ nũc cũ duab⁹ tur
mis regredior.⁊ in hijs oĩbus ẽ (teſtimoniũ iſrl̕) ſcꝫ fides
operãs ꝑ dilectiõnẽ ⁊ finalis penitẽtia. Ezech.ix.illos i q̃-
bus videritis thau ne occidatis.thau figurã crucis habet
⁊ ideo penitentiã ⁊ fidẽ ſignificat. Itẽ vltima lr̃a eſt in al
phabeto hebreoꝝ ⁊ ideo ꝑſeuerantiã deſignat vel (trib⁹
tri.dñi) .i.ꝑfecti q̃ iudicabũt ⁊ imꝑfecti q̃ iudicabunt̃: de-
inde oñdit ad quid.aſcendit dicens (ad cõfitendũ noĩ do

x
Cõfeſſio tri-
plex ẽ facien
da.

mini) .i.ad laudandũ dñm nominabilẽ. Eſt aũt triplex cõ
feſſio peccati q̃ faciẽda ẽ h̕.pſ̃.dixi cõfitebor aduerſuꝫ me
iniuſti.m.dño. Secũda fidei q̃ ſimiliter facienda ẽ h̕ Ro-
ma.x.corde credit̃ ad iuſticiã ore autem cõfeſſio fit ad ſa.
Tercia laudis q̃ fit h̕ ⁊ i patria.pſ̃. cõfitebimur tibi de⁹ in
via cõfitebimur tibi in patria ibi cõfeſſio laudis erit conti
nua ⁊ ſine labore vñ pſ̃.beati qui habitãt in domo tua do
mine.in ſe.ſe.lau.te. Aug de ciui.dei.in fi.vacabim⁹ et vi-
debimus videbimus ⁊ amabimus amabimus ⁊ laudabi-
mus ecce ꝙ erit in fine ſine fine ⁊ quaſi aliq̃s q̃ſiuiſſet ite
rũ quõ ſcis ꝙ ibitis in domũ dñi ⁊ ꝙ illuc aſcenderunt tri
bus tribus dñi reſpondet.

5 ¶ Quia illic ſederũt ſedes in iudicio ſedes
ſuper domum dauid.

¶ Quia illic) in illa ciuitate (ſedes ſederũt in iudicio) .i.iu
ſti in q̃bus ſedet dñs q̃ iudicabit mundum. Sap.v. Iudi
cabũt ſancti nationes. Iob.xxxvj. Iudiciũ pauꝑibus tri-
buet. Eſa.iij.dñs ad iudiciũ veniet cũ ſenioꝛib⁹ populi ſui
Mat.ix.cũ ſederit filius ho.in ſede maie.ſue.ſede.⁊c̃.de-
inde q̃ ſint hee ſedes declarat repetens (ſedes ſuꝑ domũ
dauid) .i.iuſti viri q̃ ſunt ſedes dñi ⁊ ſunt (ſuꝑ domuꝫ da
uid) .i.ſuꝑiori ſtatu eccleſie hij ſunt q̃ oĩa ꝓpter deũ reliq̃-
rũt ⁊ nudũ nudi ſecuti ſunt hij iudicabũt vt aſſeſſores do-
minus autem vt iudex. Ioh.v. Pater nõ iudicat quemq̃
ſed omne iudiciũ de ſi.

6 ¶ Rogate que ad pacem ſunt hieruſalem:
et abundantia diligentibus te.

¶ Rogate) Scd̃a ps vbi aſcẽſuros ſecũ monet ad pacẽ ſi
ne qua nõ põt videri deus Hebre.xij.ſanctimoniã ⁊ pacẽ
ſequimini ſine qua deũ nemo vidit vnq̃. Ideo monẽs ſo
cios ſuos dicit (rogate) dñm vos q̃ vultis aſcẽdere ad do
mũ dei vt det vobis ea (q̃ ad pacẽ ſunt irlm) .i.ſine q̃bus
nõ pt̃ haberi pax ſuꝑne irlem.vbi ẽ pax ſumma.pax cõti-

y
Que multa ſũt
q̃ ducunt ad
pacẽ ciuitatis
hieruſalem.

nua.pax pulcra. Eſaie.xxxij.ſedebit ppl̕s meus in pulcri
tudine pacis. Thob.xiij.beati oẽs q̃ diligũt te ⁊ gaudẽt ſu
per pacẽ tuã ⁊ q̃ ſunt illa q̃ ducũt ad illã pacẽ ⁊ ſine q̃bus
nõ põt aliq̃s venire ad illã multa ſunt ꝑmũ eſt interceſſio
amicoꝝ ſicut abigail pacificauit dauid iratũ ꝯ virũ ſuum
j.Regum.xxv.⁊ heſt.aſſuerum iratũ ꝯ pplm iudaicũ. He-
ſter.x. Scd̃a ẽ emẽda iniurie facte. Terciũ ẽ ab iniuria ceſ
ſare de hijs dr̃ Eſa.xxvij.tenebo fortitudinẽ meam faciet
pacẽ mihi.pacem faciet mihi.q.d.emendabit vel ſaltẽ ceſ
ſabit. Quartũ ẽ iuſticia. Eſaie.xxxij.erit opus iuſticie pax.
Iaco.iij. Fructus iuſticie in pace ſeminat̃. Quintum eſt
amor legis diuine.pſ̃.pax multa diligẽtibus legem tuam.
Sextũ ẽ bona volũtas Luce.j. In terra pax ho.bo volũ-
tu.bona aũt volũtas vt dicit Greg.in quadã omelia ẽ ad
uerſa alterius vt nr̃a ꝑtimeſcere de ꝓſperitate ꝓximi vt d̕
noſtro ꝓfectu gratulari dãna alioꝝ nr̃a credere. lucra ali
orũ nr̃a reputare nulli qꝺ tibi ab alio non vis fieri facere.
nulli qꝺ tibi impendi iuſte deſideras negare amicũ nõ ꝓ-
pter mundũ ſed ꝓpter deũ amare.inimicũ amãdo tolera-
re ꝓximoꝝ neceſſitati ſm vires ſuccurrere ⁊ etiã vltra vi-
res ꝓdeſſe velle.vel ſic (rogate) .i.iterrogate vos iudices
(q̃ ad pacẽ ſunt irlm) .i.q̃ fecerũt ea q̃ ꝑtinent (ad pacẽ ie
ruſalẽ) .ſ.opa miſcdie q̃ q̃ fecerũt recipiet̃ in irlm. alij nõ
q: iudiciũ ſine miſcdia fiet illi q̃ nõ fecit miſericordiã vt dr̃
Iaco.ij.vñ Math.xxv.illis q̃ nõ fecerũt opa mie de qui-
bus fit ibi diſceptatio dicet̃. Ite maledicti in ig.eter.caue
ant ergo ſibi oẽs interrogãdi ꝙ habeãt ea q̃ ꝑtinẽt (ad pa
cẽ irlm) .i.opa mie alioq̃n nõ intrabũt (⁊ rogate) ea ꝑ q̃ ẽ
abundãtia diligẽtib⁹ te) o irlem hec ſunt opa ipa mie que
q̃ facit h̕ abũdabit ibi i oĩ bono.vñ Luc.xix.oĩ habenti da
bit̃ ⁊ abũdabit vl̕ ipa charitas ẽ ꝑ q̃ ẽ oĩs abundãtia q̃ ei
in alio amat bonũ qꝺ nõ hꝫ iã hꝫ illud eo ipo qꝺ amat in
illo vñ Aug⁹.habe charitatẽ ⁊ oĩa tua ſunt. Itẽ Aug⁹.at
tẽde quãta ẽ charitas q̃ ſi deſit fruſtra habet̃ cetera ſi aũt
adſit habet̃ oĩa ⁊ Ambro.q̃ charitatẽ non hꝫ oẽ bonum
amittit qꝺ hꝫ.vel ſic (rogate q̃ ad pacẽ ſunt irlm) .i.vt ha
beat pacẽ irlm.inferior.ſ.militãs eccl̕ia (⁊) .i. (abundãtia
diligẽtib⁹ t.) o irlm hij ſũt q̃ rogãt ꝓ pace ipi⁹. Iere.xxix.
querite pacẽ ciuitatis ad quã trãſmigrare vos feci et ora-
te ꝓ ea ad dñm q: i pace illi⁹ erit pax nr̃a.j. Eſdre.ix.dep̄-
catio nr̃a ad dñm vt det̃ pax illi⁹ in oĩ loco iter oĩa que
ſeruãt pacẽ in eccl̕ia ẽ pauꝑtas q: ꝓ ipa habẽda null⁹ liti
gat null⁹ appellat nullus guerrã facit.ẽ ei vt ait ſeneca q̃e
ta poſſeſſio.ſꝫ nullus rogat ꝓ ea q: ẽ bonũ odibile igr̃ (ro
gate) oẽs ciues irlm (q̃ ad pacẽ ſunt irlm) .i.pauꝑtateꝫ vt
det̃ vobis (⁊ abundãtia erit diligẽtib⁹ te) o irlem.nõ ſe. q̃
eñ diuitias in eccl̕ia querũt nõ ipam ſꝫ ſe diligũt. Phil.ij.
oẽs q̃ ſua ſunt querũt nõ q̃ ieſu xpi iam venerũt illa tem-
pora de quibus dicit apl̕s.ij. Thi.iij.hoc ſcito ꝙ in nouiſ-
ſimis dieb⁹ inſtabũt tpa ꝑiculoſa ⁊ erũt hoĩes ſeſe aman-
tes ⁊c̃.deinde vir iuſtus deſiderans ꝙ eccl̕ia pacem habe
ret ⁊ ea q̃ ad pacẽ ꝯſeruãt ⁊ faciũt.ſ.pauꝑtatẽ ⁊ charitatẽ
⁊ pietatẽ loquens ad ipſam ait.

¶ Fiat pax in virtute tua et abundantia in 7
turribus tuis.

¶ Fiat p.i vir.t.) .i.in pauꝑtate pietate charitate tua. hoc
eſt det tibi deus pauꝑtatẽ pietatẽ ⁊ charitateꝫ ⁊ habebis
pacẽ (⁊) ꝑ hoc fiat vel erit (abundãtia) meritoꝝ vel ꝓmi-
orũ (in turribus tuis) .i.in ꝑfectis viris q̃ alios defendunt.
Cañ.vij.collũ tuũ ſicut turris eburnea. Eſa.v. Plantauit
dñs vineã electã ⁊ edificauit turrim in medio illius perfe
ctus vir nunq̃ indiget ſꝫ ſemꝑ abundat q: pauꝑtatẽ quã
ꝓ deo habet diuitias cõputat. Thobie.v. nunq̃ eſſet illa
pecunia ꝓ qua miſimus eũ ſufficiebat nobis pauꝑtas no
ſtra vt diuitias cõputaremus.ij. Coꝝ.viij.altiſſima pauꝑ
tas eoꝝ abundauit in diuitias ſimplicitatis eoꝝ ⁊ q: cha
ritas non querit que ſua ſunt ſed magis que ſunt alioꝛum
vt.j. Coꝝ.xiij. Ideo vir iuſtus ne ſuam vtilitatem quere
re videantur ſubiungit

¶ Propter fratres meos ⁊ proximos me- 8
os loquebar pacem de te.

¶ Propt̃ fra.m.⁊ ꝓxi.m.) .i.ꝓpt̃ oẽs hoĩes affligẽdos ec-
cleſie vinculo charitatis ⁊ pacis (loq̃bar pacẽ de te) o ie-
ruſalẽ.i.ꝑdicabã pacẽ tuam alijs vt allecti amore tui veni
rẽt ad te. Eſa.lij.q̃ pulcri ſuꝑ montes pedes annuncian-
tis ⁊ predicantis pacem. Colloſ.iij. Super omnia chari-
tatem habete que eſt vinculum perfectionis deinde repe-
tit idem dicens.

¶ Propter domum domini dei noſtri.que 9
ſiui bona tibi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Propter domū dn̄i dei nr̄i) quaſi nō ꝓpter me vt heretici faciūt q̄ gloriā ⁊ ꝓpriū ꝯmodū q̄rūt ſꝫ ꝓpter eccleſiā edificandā ⁊ augmētandā ⁊ glorificandā (q̄ſiui bona tibi) .i. optaui tibi bona o tu irl̄m tā militās q̄ꝫ triunphās. Tbo. bie. xiij. bn̄dicti erūt q̄ edificabūt te tu aūt letaberis i filijs tuis. qm̄ oēs bn̄dicent ⁊ ꝯgregabunt ad dn̄m beati oms q̄ diligūt te ⁊ qui gaudēt ſup pacē tuā bona aūt dom⁹ ſūt diuitie ⁊ gloria ſicut dicit. ps̄. gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹. Itē pax ⁊ abūdantia ⁊ requies. Eſaie. xxxiij. ſedebit ppl's meus in pul. pa. in ta. fi. in requie opulēta ⁊ oīa bona que pn̄t imo q̄ nō pn̄t excogitari. j. Cor. j. oculus nō vidit ⁊ auris nō audiuit in cor. ho. nō aſ. q̄ ꝑpara. de⁹ hijs qui dili. eū oculus nō vidit tantā pulcritudinē auris nō audiuit tantā melodiā. cor nō ſenſit tantā dulcedinē quāta illa. ps̄. q̄ꝫ magna multitudo dulcedinis tue quā abſcōdiſti timentibus nomē tuū dn̄e.

Ps. cxxij.

Pſalmus CXXII

1 Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

¶ Ad te leua.) h̄ ē Quartus gradus qui recte ſequit̄ p̄cedētes Nā p̄mus ē exire a malis ſeculi ſeu mundū relinq̄re. Secūdus diuinū auxiliū implorare. Tercius d̄ ꝑuentione cōfidere h̄ Quartus ē inter quaſlibet anguſtias de dn̄o ꝯſtāter cōfidere. Titul⁹ ⁊ intentio eadē que ſupra. Modus biptitus ē. ps̄. Primo dicit ſe in deo tm̄ ꝯfidere ⁊ nō in alijs. Secūdo p̄cat̄ vir iuſtus miam ibi (miſe. noſtri) ⁊ inde ꝓgreſſum aſcēdentis qui ſupra ad mōtes. i. ad ſanctos nūc ad ipm̄ dn̄m qd̄ maius ē oculos leuat. ⁊ ideo recte gradus cantici dr̄. igit̄ vir iuſtus ſicut ſeruus ſapiēs q̄ flagellatus imperio dn̄i ad ſolū dn̄m intendit donec iubeat parcere ait (ad te) diſcretiue ponit̄. quaſi nō ad aliū nec ad aliud (leuaui) fide ⁊ ſpe quaſi duab⁹ manib⁹ (oculos meos) interiores. ſ. affectionē ⁊ intentionē (q̄ habitas in celis) materialib⁹ ꝑ apparentiā eſſentie ſapiētie ⁊ bonitatis tue que tria in celoꝝ factione elucēt. Item (in celis) ſpūalibus. i. in angelis ⁊ ſanctis animab⁹ ꝑ gratiā q̄ dicūtur celi ea rōne qua cupidi dicunt̄ terra ꝓpter nimiū amorē quo vniunt̄ ipi vel ꝓpter hoc q2 ſunt alti ꝑ vite eminenciā volubiles ꝑ obedientiā cōcaui ꝑ hūilitatē dom⁹ dei: ꝑ pietatē ſtellati: ꝑ virtutū varietatē q2 inde venit pluuia p̄dicationis tonitrua cōminatiōis fulgura miraculoꝝ. Ad iſtū ſunt leuādi oculi de tribulatiōe. Primo tanq̄ꝫ ad adiutorē. ſupra auxiliū meū a dn̄o ⁊c̄. Deutro. xxxiij. aſcēſor celi auxiliator tuus. Scd̄o vt ad exemplar. Exo. xxv. inſpice ⁊ fac ſꝫm exemplar qd̄ tibi in monte mōſtratū eſt. Tercio vt ad libꝝ q2 ipe ē liber ꝯtinens omnia. Eccli. xxiiij. eſt eīm liber vite ⁊ teſtamentū altiſſimi ⁊ agnitio veritat̄. Itē liber ſcriptus intus ⁊ foris. Ezech. iij. Job. xxxj. librū ſcribat ipe q̄ iudicat in humero portētillū ad hunc libꝝ deberet quilibet hō emēdare libꝝ ſuū q2 ꝑ ipm̄ formabit̄ iudiciū generale Apoca. xx. libri aperti ſunt ⁊ alius liber apertus ē q̄ ē vite ⁊ iudicati ſunt mortui ex hijs q̄ ſcripti erant in libris. Quarto vt ad theſauꝝ ipſe eīm ē theſaurus oim̄ bonoꝝ ⁊ ideo libēter ⁊ frequenter deberet quilibet leuare oculos ad ipm̄. Mat. vj. vbi ē theſaurus tuus ibi ē et cor tuū. Deut. xxxij. oculi iacob in terra frumenti vini ⁊ olei. Quinto vt ad viā. Joh. xiiij. ego ſum via ⁊c̄. Sexto vt ad ſpeculū in quo videre pōt quilibet maculas ⁊ defectus ſuos ſupra. Septimo candor ē lucis eterne ⁊ ſpeculum ſine macula. Octauo vt filius ad patrē qui dat ei de pane vel ſicut ſeruus ad dn̄m expectās mercedē ſuā ⁊ d̄ h̄ ſbiūgit

A Celi dn̄r ſancti viri ꝓpter multa.

Leuādi ſunt oculi nr̄i ad deū pp̄ ſeptē

¶ Ecce ſicut oculi ſeruorum: in manibus do
2 minorum ſuorum.

¶ Ecce ſi. o. ſer.) ſunt defixi ⁊ attēte aſpiciētes (in manib⁹ dn̄oꝝ ſuoꝝ) vt dēt eis de pane vl' reddāt eis mercedē ſuā, vel vt iubeant dn̄i parci eis qn̄ eīm ſerui flagellant̄ leuant oculos ad dn̄m ſuū vt iubeat eis parci ⁊.

¶ Sicut oculi ancille in manibus domine
3 ſue: ita oculi noſtri ad dominum deum no
ſtrū donec miſereatur noſtri

¶ Sicut ocu. an. in ma. dn̄e ſue.) aſpiciūt (ita oculi nr̄i ad dn̄m deū nr̄m) ſunt leuati (donec) .i. vt vel quouſq̄ꝫ (miſereat̄ nr̄i) a pn̄ti miſeria ⁊ obprobrio liberādo ⁊ ad gloriam trāſferēdo vbi honor ⁊ gloria. Et nota q̄ de vtroq̄ꝫ ſexu ponit̄ ſilitudo vt nullus putet ſe exceptū ſeruus eniꝫ ⁊ ancilla ē ois hō q2 emptus ē ⁊ cōductus vt ſuiat ſꝫ ſeruus dr̄ ꝓpter fortes ⁊ ancilla ꝓpter debiles. Itē ſuus ꝓpē ſeruādi vel ſeruiēdi fidelitatē ⁊ ancilla ꝓpter generādi fecunditatē ſuus igit̄ ⁊ ancilla ē ois hō eiectus de paradyſo et poſitus hic i carcere tota die cedit̄ ⁊ torquet̄ q2 tentatio ē vita hois ſup terrā vt dr̄ Job. vij. ⁊ iō ꝯtinue leuatos habet oculos i man⁹ dn̄i q̄uſq̄ꝫ pietate mot⁹ iubeat flagellanti vt ceſſet ſicut legit̄. ij. Reg. vl. cū extendiſſet manū ſuaꝫ angelus dn̄i ſup irl̄m vt diſꝑderet eā miſertus dn̄s ſup afflictionē dauid ait angelo ꝑcutiēti populū ſufficit nūc ꝯtine manū tuam q̄ꝫdiu ergo ē hō in hac vita ꝯtinue ⁊ ſemꝑ dꝫ hr̄e oculos leuatos ad dn̄m vn̄ Eccli. ij. Oculi ſapientis in capite ei⁹. i. in xp̄o oculi aūt ſtultoꝝ in finibus terre. vt dr̄ Prouerbi. xvij. Dan. ij. oculos meos ad celū leuant ⁊ ſenſus meus redditus ē mihi iō dr̄ Tren. iij. Leuemus corda nr̄a cū manib⁹ in celū ſui aūt ſtulti q2 in hoc ſeculo ſunt diuites ⁊ felices ridēt ⁊ nō credūt flagellari q̄ tamen eo grauius flagellant̄ q̄ ꝑdiderūt ſenſum doloris de q̄b⁹ dr̄ Prouer. xxiij. verberauerunt me ⁊ nō dolui traxerunt me ⁊ nō ſenſi. Jeremi. v. attriuiſti eos ⁊ noluerūt accipere diſciplinā. Prouer. j. extendi manū m. ⁊ nō fuit q̄ aſpiceret boni aūt ſui q2 ꝯtinue vidēt ſe cedi ꝯtinue aſpiciunt i manū dn̄i expectātes miam eius vn̄ ſequit̄ vox eoꝝ.

¶ Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: 4
quia multum repleti ſumus deſpectione.

¶ Miſerere nr̄i ⁊c̄.) ꝗ̄ē h̄ ſcd̄a ps vbi vir iuſtus p̄cat̄ miſericordiā ⁊ duplicē miam. ſ. vt in corꝑe liberet̄ a p̄ſſuris ⁊ in aīa a ꝑiculis vn̄ dicit (miſerere nr̄i dn̄e miſerere nr̄i) Eccli. xxxvj. miſerere nr̄i deus oim̄ ⁊ reſpice nos ⁊ oſtēde nobis lucē miſerationū tuaꝝ. Eſa. xxxiij. dn̄e miſerere noſtri te eīm expectauim⁹ eſto brachiū noſtrū in mane ⁊ ſal⁹ nr̄a in tp̄e tribulationis ⁊ neceſſe habem⁹ vt miſereat̄ (q2 multū reple. ſu. deſpe.) .i. mlt̄i noſtꝝ a mult̄ illoꝝ mult̄ deſpectionib⁹ ⁊ multis locis ⁊ multis tp̄ib⁹ ⁊ multis modis irridemur. j. Coꝝ. iiij. tanq̄ꝫ purgamēta hui⁹ mūdi ſumus oim̄ periplima vſq̄ꝫ adhuc. Job. xij. deridet̄ iuſti ſimplicitas lampas contempta apud cogitatiōes diuitū. vſq̄ꝫ hodie deridet michol dauid. ij. Reg. vj. ⁊ herodes ihm̄. Luce. xxiij. i. mali bonos. Prouerbio. xxix. abominant̄ impij eos qui recta ſunt via deinde exaggerendo ſubdit.

¶ Quia multum repleta eſt anima noſtra. 5
obprobrium abundantibus ⁊ deſpectio ſu
perbis.

¶ Quia multū) q. d. iō poſtulo miſereri (q2 multū repleta eſt aia nr̄a) deſpectiōe ⁊ obprobrio. nō ſolū corp⁹ tribulatiōe ⁊ pſecutiōe. Nee. iiij. audi deus me⁹ q2 facti ſum⁹ deſpectio ꝯuerte obprobriū ſup caput eoꝝ. Tren. iiij. recordare dn̄e q̄d acciderit nobis intuere ⁊ reſpice obprobriuꝫ noſtꝝ deinde oſ̄dit a quib⁹ ⁊ quare deſpiciat̄ dicens (obprobriū) ſum⁹ (abundantib⁹) .i. diuitib⁹ (⁊) ſum⁹ (deſpectio ſupbis) q2 diuites ſpernūt paupes ⁊ ſupbi ꝯtemnūt hoies hūiles. Eccli. xiij. q̄ pars bona diuiti ad pauperē. venatio leonis onager i heremo ſic paſcua diuitū ſunt pauperes ⁊ ſicut abominatio ſupbo hūilitas ſic execratio diuiti paup. vl' ſic (multū reple. ſum⁹ deſpe). q̄ ab hoib⁹ deſpicimur qd̄ pꝫ (q2 mul. re. ē aia nr̄a) .i. vita noſtra (deſpectione) diuites vitā paupeꝝ deſpiciūt ⁊ ſupbi vitā hūiliū ſꝫ i futuro (obprobriū) ſempiternū erit (abundātibus) ⁊ (deſpectio) erit (ſupbis) qn̄. ſ. paupes hūiles exaltabātur in gloria ⁊ diuites ſupbi demergent̄ in gehēna. vn̄ Sapi. v. tūc ſtabūt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerūt ⁊ qui abſtulerūt labores eoꝝ videntes turbabunt̄ timore horribili in ſubitatione inſperate ſalutis gementes p̄ anguſtia ſpūs dicētes intra ſe penitentiā agentes ⁊ p̄ anguſtia ſpūs gemētes. hij ſunt q̄s aliq̄n habuim⁹ in deriſum in ſilitudinē improperij nos inſenſati vitā illo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf